

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/393/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7504899388
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7504899388.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu S. Y., bytom Y., B. XX, zast. N.. Ľubicou Višňovskou, advokátkou, Košice, Štúrova 20, proti žalovanému N. K., bytom M., D. 1, zast. JUDr. Miroslavom Kuzmom, advokátom, Košice, Floriánska 16, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 15C 17/2004-251 z 30.4.2015 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Priznáva žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 323,64 € so 14 % úrokmi z omeškania od 5.11.2004 do 10.5.2006, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 884,40 € s prísl. z titulu náhrady škody na tom skutkovom základe, že odkúpil osobné motorové vozidlo zn. Škoda XXXX J.: KE XXX BG od žalovaného a po kúpe sa na vozidle začali prejavovať vady, ktoré reklamoval u žalovaného, žalovaný dňa 24.8.2001 motorové vozidlo prevzal na opravu po predchádzajúcej ústnej dohode s tým, že v lehote do 1 mesiaca vady vozidla zadarmo odstráni, avšak tak neurobil a motorové vozidlo v dohodnutej, ani v dodatočne poskytnutej lehote neopravil, a napriek výzvam mu ho doposiaľ nevrátil, pričom v dôsledku omeškania s opravou motorového vozidla žalobcovi vznikla škoda tým, že motorové vozidlo od času jeho prevzatia do opravy nemohol užívať, za uvedenú dobu t.j. roky 2001, 2002 a 2003 zaplatil poisťné zo zmlúv o zákonnom poistení motorového vozidla, ako aj cestnú daň, a napokon tým, že motorové vozidlo v r. 2004 najprv dočasne a následne natrvalo odhlásil z evidencie.

3. Súd prvej inštancie uplatnený nárok právne posúdil podľa ustanovení §§ 631, 632, 633 ods. 1, 652 ods. 1 a 2, § 599 ods. 2, § 415, § 420 ods. 1 a 3, § 442 ods. 1 a 3 a § 423 a § 520 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a konštatoval, že predmetom zmluvy o oprave a úprave veci (ktorá je osobitným druhom zmluvy o dielo) je oprava alebo oprava existujúcej veci, že zhotoviteľ je povinný vykonať dielo podľa dohodnutej zmluvy riadne v dohodnutom čase a v prípade, že opravu nevykoná v dohodnutej lehote, resp. ani v dodatočne poskytnutej lehote, dostáva sa do omeškania, pričom pri omeškaní ide o objektívnu zodpovednosť za tento stav, preto zavinenie sa nevyžaduje. Právnym následkom omeškania splnenia záväzku môže byť okrem iného aj povinnosť dlžníka nahradiť škodu

spôsobenú omeškaniím, a to v súlade s ust. § 519 OZ, ktoré upravuje právo veriteľa na náhradu škody spôsobenej omeškaniím dlžníka. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak dlžník splnil dlh v dodatočnej lehote, teda v čase, keď už bol v omeškanií. K tomu, aby vznikla dlžníkovi povinnosť nahradiť škodu vzniknutú omeškaniím, je potrebné preukázať jeho zavinenie, z dôvodu, že nárok na náhradu škody spôsobenej omeškaniím dlžníka, sa upravuje všeobecnými ustanoveniami o zodpovednosti za škodu podľa ust. § 420 a nasl. OZ, pričom porušenie právnej povinnosti dlžníka spočíva v tom, že nespĺnil svoj dlh včas, jeho zavinenie sa predpokladá a dlžník sa môže zbaviť svojej zodpovednosti. Medzi omeškaniím dlžníka a vznikom škody na strane veriteľa musí byť daná príčinná súvislosť. Veriteľ je v omeškanií, ak neprijal riadne ponúknuté plnenie, alebo neposkytol v čase plnenia súčinnosť potrebnú na splnenie dlhu (§ 522 OZ). V takých prípadoch je veriteľ najmä povinný nahradiť dlžníkovi náklady, ktoré mu tým vznikli, ďalej na neho prechádza nebezpečenstvo náhodnej skazy veci. Omeškanie dlžníka sa skončí momentom, kedy veriteľ neposkytne súčinnosť na splnenie dlhu. Vykonaným dokazovaním (výsluchom strán, oboznámením listinných dokladov predložených účastníkmi, výsluchom svedkov C., znaleckým posudkom č. XXX/2007, odborným stanoviskom spoločnosti L. s.r.o. Y.) mal súd preukázané, že strany sporu uzavreli ústnu zmluvu o oprave ojazdeného osobného motorového vozidla zn. D. XXXX J.: KE XXX BG, ktoré žalobca odkúpil od žalovaného a žalovaný prevzal motorové vozidlo za účelom vykonania opravy (reklamovaných väd vozidla) dňa 24.8.2001 s tým, že nebola medzi nimi dohodnutá doba opravy vozidla (splnenia záväzku), že žalovaný opravu vozidla v zmysle dohody nevykonal aj napriek dodatočnej predĺženej lehote, pričom motorové vozidlo nebolo opravené ani do podania žaloby na súde, t.j. 4.11.2004, že po podaní žaloby (taktiež na pojednávaniach 10.5.2006 a 30.5.2007) žalovaný vyzval žalobcu na prevzatie opraveného motorového vozidla, avšak žalobca uviedol, že motorové vozidlo by už neslúžilo účelu, nakoľko ho už odhlásil z prevádzky, resp. z evidencie vozidiel vedenej príslušným OO PZ, a z tohto dôvodu k prevzatiu motorového vozidla žalobcom po jeho oprave nedošlo. Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že konaním žalovaného došlo k naplneniu zákonných predpokladov zodpovednosti za škodu, avšak žalovaný nezodpovedá za škodu na motorovom vozidle v plnej výške, lebo k vzniku škody na strane žalobcu došlo nielen zavinením žalovaného, ale aj v dôsledku omeškania žalobcu tým, že neposkytol žalovanému súčinnosť pri plnení dlhu a motorové vozidlo po oprave (kompletnej výmene motora) napriek výzvam žalovaného si neprevzal (§ 656 OZ). Keďže samotnou pasivitou žalovaného, teda neopravením vozidla v dohodnutej lehote nemohlo dôjsť k jeho zničeniu a žiadne iné vady na vozidle z dôvodu nečinnosti žalovaného nevznikli, a teda žalovaný ako opravár v zmysle zmluvy nemôže zodpovedať za vadu, ktorú žiadnym spôsobom nezavinil, práve naopak, na opravu ktorej sa zmluvne zaviazal, preto bol súd toho názoru, že neprichádza do úvahy náhrada škody vo výške hodnoty motorového vozidla stanovenej znaleckým posudkom vo výške 647,28 €. Súd zároveň zistil, že i keď motorové vozidlo bolo odhlásené z evidencie motorových vozidiel, tak fakticky je stále vo vlastníctve žalobcu, k jeho zničeniu nedošlo, čoho dôkazom boli aj fotografie predložené žalobcom a jednoznačne samotnou pasivitou žalovaného nemohlo dôjsť k zničeniu motorového vozidla, ktoré bolo odstavené v jeho priestoroch. Súd bol toho názoru, že žalovaný v žiadnom prípade nemôže niesť zodpovednosť za skutočnosť, že motorové vozidlo už nemôže slúžiť účelu, na ktorý bolo zakúpené, že došlo k jeho opotrebeniu a bolo aj odhlásené z evidencie. Vek vozidla má svoj reálny význam len v spojitosti s opotrebením vozidla, taktiež žalovaný nemôže zodpovedať ani za to, že došlo k novým normám týkajúcich sa prevádzky motorových vozidiel, pričom k vyradeniu motorového vozidla došlo na základe žiadosti, resp. jeho odhlásenia žalobcom. V tej súvislosti súd zdôraznil, že disponovanie s motorovým vozidlom je výlučným právom žalobcu ako vlastníka a majiteľa motorového vozidla. Za tieto skutočnosti, t.j. že došlo k odhláseniu motorového vozidla, resp. jeho vyradeniu z cestnej premávky, žalovaný nenesie zodpovednosť, keďže táto škoda nevznikla ako priamy následok omeškania žalovaného, ale v dôsledku iných okolností. K tvrdeniu žalobcu, že motorové vozidlo predstavuje už iba vrak, súd poznamenal, že žalobcovi nič nebránilo, aby motorové vozidlo v prípade, ak oprava nebola vykonaná podľa jeho predstáv, dal do iného servisu na opravu s tým, že mohol uplatňovať náhradu škody vzniknutej opravou u žalovaného, čo však neučinil. Súd uzavrel, že žalobca sa dostal do omeškania momentom neprevzatia motorového vozidla, pretože neposkytol žalovanému súčinnosť pri plnení dlhu, a teda opravené motorové vozidlo si neprišiel vyzdvihnúť, že odo dňa odovzdania motorového vozidla do opravy žalovaného až do podania žaloby žiadnym spôsobom nevyzýval žalovaného na vrátenie motorového vozidla, resp. jeho vydanie, pričom tento úkon učinil až dňom podania žaloby o vydanie motorového vozidla, t.j. 4.11.2004. Za nepravdivú považoval skutočnosť uvádzanú zást. žalobcu, že prvýkrát výzvu na prevzatie motorového vozidla učinil na pojednávaní dňa 30.5.2007. Skutočnosť, že žalobca bol vyzvaný žalovaným na prevzatie motorového vozidla, bola preukázaná i samotným žalobcom, ktorý túto skutočnosť vo svojej výpovedi potvrdil a uviedol, že to bolo po niekoľkých pojednávaniach od podania návrhu v roku 2004. Pokiaľ svedkovia vo výpovediach

uviedli, že v roku 2007 videli motorové vozidlo zaparkované na tom istom mieste zarastené trávou, toto iba potvrdzuje záver, že motorové vozidlo bolo odstavené a je pochopiteľné, že s odstupom troch rokov od výzvy učinenej žalovaným bolo v stave, v akom ho našli a žalobca ako veriteľ si neprišiel prevziať opravené motorové vozidlo, ani sa presvedčiť o tom, či je v skutočnosti opravené a pripravené na prevzatie, preto neobstojí jeho námietka, že výzva žalovaného je len tvrdením tendenčným. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd po vyhodnotení vykonaných dôkazov, ktoré strany sporu predložili, dospel k záveru, že sice došlo k vzniku škody na strane žalobcu, ale nielen zavinením žalovaného, a preto náhradu škody pomerne rozdelil. Keďže žalobca uplatnil náhradu škody vo výške uvedenej v znaleckom posudku, t.j. 647,28 €, súd po znížení priznal žalobcovi pomernú časť škody vo výške 323,64 €, spolu s úrokmi z omeškania odo dňa podania žaloby 4.11.2004 do 10.5.2006, kedy bolo zrejme, že motorové vozidlo je opravené (č.l. 61), a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Taktiež nepriznal žalobcovi žiadané poistné, cestnú daň, nakoľko tieto nároky nesúvisia so vznikom škody. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., a keďže žalobca mal vo veci iba čiastočný úspech (36,5 %), žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

4. Rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca, odôvodniac ho tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teda odvolacími dôvodmi podľa § 221 ods. 1 písm. d) a f) Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) účinného do 30.6.2016. Navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel a priznal mu náhradu trov konania. V odvolaní opísal priebeh konania od podania žaloby na súde v r. 2004, a skutkové a právne závery, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a ktoré konštatoval v odôvodnení napadnutého rozsudku, ako vec súd právne posúdil a ako svoje rozhodnutie odôvodnil. V prvom rade uviedol, že on sám nikdy nebol zo strany žalovaného krátko po podaní žaloby vyzvaný, že si môže prevziať motorové vozidlo, pretože je opravené. Súd si zrejme len osvojil tvrdenie žalovaného, avšak žalobca túto skutočnosť nepriznal, pretože sa nezakladala na pravde, jednoducho po podaní žaloby sa účastníci už nekontaktovali. Žalobca to nerobil z toho dôvodu, že po toľkých rokoch rezignoval a považoval vec za vyriešenú tým, že podal žalobu proti žalovanému, v ktorej ho žiadal o vydanie motorového vozidla. Uviedol, že pokiaľ sa aj vyjadril k takémuto tvrdeniu žalovaného, určite tým nemal na mysli pravdivosť tvrdenia, že na prevzatie bol vyzvaný. Tvrdil, že jednoznačne bol vyzvaný na prevzatie vozidla údajne opraveného až prostredníctvom právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 30.5.2007 a tento fakt aj skonštatoval súd vo svojom rozsudku zo dňa 14.3.2012 na str. 5. Okrem toho dal do pozornosti odvolacieho súdu, že žalovaný po svojom tvrdení, že vyzval žalobcu na prevzatie opraveného motorového vozidla krátko po podaní žaloby, tak žiadnym spôsobom nepreukázal, že vozidlo bolo opravené a pripravené na odovzdanie žalobcovi. Keďže žalobca takúto výzvu zo strany žalovaného neobdržal krátko po podaní návrhu, tak sa ani nemohol dostaviť k žalovanému na zistenie skutočnosti, či ním udávané fakty sú aj pravdivé (na uvedené žalobca poukazuje toho dôvodu, že súd mu kladie za vinu, že ani len sa nešiel presvedčiť, či v tomto období je vozidlo opravené). Ďalej dal do pozornosti odvolacieho súdu, že po prehlásení právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní 30.5.2007, že motorové vozidlo je opravené a pripravené na vydanie, spolu so svedkom C. F. sa bol presvedčiť u žalovaného, v akom stave je motorové vozidlo a aj ho nafotil, o čom existujú dôkazy v spise, z ktorých je zrejme, že vozidlo nebolo opravené. Následne ešte v r. 2008 bol sa pozrieť spolu so svedkom C. H. na toto vozidlo a predmetné motorové vozidlo už nebolo v areáli žalovaného, ale bolo vytlačené v poli, odkázané na svoj vlastný osud, teda či ho niekto zničí, rozbije alebo prípadne celé ukradne. Znie úplne paradoxne, že súd uveril tvrdeniu žalovaného, že motorové vozidlo opravil na vlastné náklady tesne po podaní žaloby a takto opravené bolo pripravené ešte aj v r. 2007, keď si dáme do súvislostí svedeckú výpoveď svedkov F. a H., že dokonca vozidlo stálo v poli, aby niekto, kto investoval svoje finančné prostriedky na opravu vozidla, toto vozidlo následne doslova vyhodil do poľa a nebolo mu ľúto ani len svojich finančných prostriedkov. Podľa žalobcu súd nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie a dospel k nesprávnemu záveru, že aj on niesol vinu na vzniknutej škode, resp. sa má podieľať na jemu vzniknutej škode, keďže si neprevzal motorové vozidlo. Podľa názoru žalobcu z vykonaných dôkazov je zrejme, že motorové vozidlo nebolo opravené a pripravené na odovzdanie ani tesne po podaní žaloby, ale ani v r. 2007 pri prvej výzve na jeho prevzatie žalobcom, a teda žalovaný nepreukázal splnenie svojej povinnosti. Poukázal na ust. § 559 ods. 2 OZ a uviedol, že ak si dlžník nesplní svoju povinnosť riadne a včas, potom sa veriteľ nemôže dostať do omeškania. Ďalej poukázal na ust. § 421 a § 656 OZ, ktoré presne uvádzajú, akým spôsobom má postupovať zhotoviteľ diela, ak objednávateľ opravenú a pripravenú vec si neprevzme. Takéto konanie zo strany žalovaného však žiadnym spôsobom nebolo urobené, a teda žalovaný v plnej výške zodpovedá za

vzniknutú škodu. Nesúhlasil ani s názorom súdu, že nárok na poistné, cestnú daň nesúvisí so vzniknutou škodou. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že išlo o úhradu zákonom určených platieb, ktoré musel uhradiť a keďže predmetné vozidlo nemohol užívať, nakoľko nebolo nikdy opravené, požadovaný nárok súvisí so vzniknutou škodou.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaní uviedol, že žalobca v odvolaní prednáša pomerne rozsiahly exkurz do genézy celého súdneho konania bez uvedenia skutkových či iných relevantných podkladov dôležitých pre podanie odvolania. Pokiaľ v priebehu konania uvádzal, že sa neustále chodil dotazovať na stav opravy vozidla, údajne to bolo viac ako 50 razy, nakoľko býval v blízkosti, je nepochopiteľné, že zrazu po podaní žaloby prestal s ním akýmkoľvek spôsobom komunikovať, a považoval vec za vyriešenú. Domnieval sa, že za tento stav si môže do značnej miery práve sám žalobca, a to s poukazom na zásadu, ktorá platila už v rímskom práve: „vigilantibus iura scripta sunt“, t.j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení (cit. z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8.11.2011, sp. zn. 1Sžr 38/2011). Uviedol, že vzhľadom na prebiehajúce súdne konanie bolo úplne zrejmé, že sa náhrady svojich nákladov od žalobcu nedočká, navyše sám žalobca nemá záujem vozidlo si prevziať a požaduje iba finančné vyrovnanie. Z uvedeného dôvodu, keďže žalovaný s vozidlom, ktoré nie je v jeho vlastníctve žiadnym spôsobom nakladať nemôže, nemôže ho predať, ani zošrotovať, nie je možné od neho ani spravodlivo požadovať, aby takéto vozidlo na svoje náklady uskladňoval. Rovnako žalobcovi pripomenul, že práve on svojím až prílišným aktívnym konaním si spôsobil škodu, ktorú súd správne zohľadnil vo svojom poslednom rozsudku, keď celkovú škodu rozdelil pomerne. Žalovaný nemôže niesť akúkoľvek zodpovednosť za žalobcov dispozitívny úkon, ktorým odhlásil motorové vozidlo z evidencie, ani za skutočnosť, že došlo k zmene právnych predpisov, ktoré neumožňovali a v súčasnosti ani neumožňujú prihlásenie osobného motorového vozidla bez katalyzátora do evidencie. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na skutočnosť, že nemohol byť vyzvaný na prevzatie opraveného vozidla nielen na pojednávaní dňa 30.5.2007, ale ani predtým z dôvodu, že v r. 2008 bolo vozidlo vytlačené mimo areál servisu do poľa, k uvedenému poukázal na ust. § 522 OZ, podľa ktorého veriteľ je v omeškaní, ak neprijal riadne ponúknuté plnenie alebo neposkytol v čase plnenia súčinnosť potrebnú na splnenie dlhu. V takých prípadoch je veriteľ najmä povinný nahradiť dlžníkovi náklady, ktoré mu tým vznikli. Ďalej naňho prechádza nebezpečenstvo náhodnej skazy veci. Okrem toho dlžník je oprávnený žiadať od veriteľa náhradu iných škôd spôsobených mu omeškaním, ak možno veriteľovi pripočítať zavinenie. Ak zohľadníme jednoznačne preukázaný moment výzvy dňa 30.5.2007 a bližšie neurčené obdobie v r. 2008, kedy sa bol žalobca na vozidlo pozrieť, hovoríme o horizonte 6 mesiacov až jedného roka, kedy došlo k omeškaniu veriteľa, a teda dlžník bol v tom čase zbavený zodpovednosti za škodu, nakoľko táto prešla na veriteľa. Nie je teda vylúčené, že vozidlo sa opätovne dostalo do stavu nepojazdnosti, hoci ho žalovaný ako dlžník riadne na svoje náklady opravil. Mal za to, že napadnutý rozsudok je vecne a skutkovo správny, súd sa správne vysporiadal s dôkazmi vykonanými v priebehu konania, ako aj so záväznými pokynmi nadriadeného krajského súdu, a preto navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolaním napádaný rozsudok potvrdil.

6. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý platí aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP). Z ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP vyplýva, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako včas podané oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016, t.j. v čase rozhodnutia súdu a podania odvolania, v spojení s § 470 ods. 2 prvej vety CSP) a rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, ako vecne správny. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.1.2017 o 12.10 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 215/2. posch. s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku odvolací súd oznámil dňa 19.1.2017 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

8. Odvolací súd v súlade s prechodným ust. § 470 ods. 2 prvá veta CSP posúdil podmienky prípustnosti podaného odvolania a ním uplatnené odvolacie dôvody podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016, t.j. v čase rozhodnutia súdu a podania odvolania.

9. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho konania z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov [podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.] odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie podané žalobcom nie je opodstatnené a ním uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci vo vzťahu k rozhodnutiu o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, nie sú preukázané.

10. V súlade s § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov rozsudku vzťahujúcim sa k rozhodnutiu (výroku) napadnutému odvolaním, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, v celom rozsahu sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku a na dôvody rozsudku aj odkazuje.

11. Súd prvej inštancie správne posúdil zákonné predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu vzniknutú žalobcovi omeškaním žalovaného so splnením záväzku z uzavretej zmluvy o oprave motorového vozidla zn. Škoda 1203 EVČ: KE 537 BG podľa ust. § 420 a nasl., § 519, § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka, pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré vyplynuli z tvrdení účastníkov a boli vykonanými dôkazmi preukázané, vykonané dôkazy správne, logicky a úplne vyhodnotil, a to každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti v súlade s § 132 a nasl. O.s.p., na zistený skutkový stav aplikoval správne právne predpisy, ktoré aj správne vyložil a aplikoval na zistený skutkový stav, z ktorého vyvodil zodpovedajúce právne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Súd sa v rozhodnutí vysporiadal tiež so všetkými relevantnými námietkami žalovaného uplatnenými v konaní, pričom v súlade s právnym názorom a pokynmi odvolacieho súdu vyslovenými v jeho zrušujúcich uzneseniach 11Co 190/2008-134 z 29.4.2009 a 11Co 145/2012-214 z 21.6.2013, ktorými bol viazaný, pri posúdení sporu správne prihliadol tiež na to, že žalobca opravené vozidlo napriek výzve žalovaného neprevzal. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca nepochybne bol povinný motorové vozidlo prevziať od žalovaného, a to najneskôr v lehote do jedného mesiaca od upovedomenia žalovaného o vykonaní opravy (podľa ust. § 656 ods. 1 prvá veta OZ objednávateľ je povinný vyzdvihnúť si vec najneskôr do jedného mesiaca od uplynutia času, keď sa oprava alebo úprava mala vykonať, a ak bola vykonaná neskôr, do jedného mesiaca od upovedomenia o jej vykonaní), pričom bol povinný tak urobiť aj v prípade vadne vykonanej opravy, lebo je vlastníkom motorového vozidla, a tým aj jeho oprávneným užívateľom, inak sa ako objednávateľ dostal do omeškania s prevzatím veci a je povinný znášať následky s tým spojené. So zreteľom na zistené skutkové okolnosti v posudzovanej veci súd urobil správny právny záver, že k vzniku škody prispel (zavinil ju) aj samotný žalobca svojim protiprávnym konaním, resp. opomenutím, preto v rozsahu svojho zavinenia nesie svoju škodu pomerne (pomerom 50 % z celkovej škody), a v tomto rozsahu teda nie je daná zodpovednosť za škodu na strane žalovaného. Taktiež posúdenie výšky škody súdom prvej inštancie je súladné so zákonom (ust. § 442 ods. 1, 2 a § 443 OZ) a zásadami ustálenými v súdnej praxi, a so zreteľom na uvedené treba konštatovať, že súd správne rozhodol, pokiaľ v rozsahu povinnosti žalovaného prevyšujúcej sumu 323,64 € s prísl. vrátane škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť zaplatením cestnej dane a poistného zo zmluvy o zákonomnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

12. Žalobca v odvolaní uvádza iba skutočnosti a argumentáciu, s ktorými sa súd prvej inštancie úplne a správne vysporiadal pri svojom rozhodovaní a v dôvodoch napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybniť správnosť zistených skutočností (skutkového stavu), hodnotenia vykonaných dôkazov, ani právneho posúdenia sporu súdom prvej inštancie, neodôvodňujú iné rozhodnutie o uplatnenom nároku (v zamietnutej časti) ohľadne základu alebo výšky škody, ktorá bola žalobcovi omeškaním splnenia záväzku žalovaného spôsobená, a neumožňujú prijať záver, že žalobcom uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci sú preukázané a opodstatnené.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, ako aj vo výroku o trovách konania, ako vecne správny.

14. Odvolací súd rozhodol o nároku strán na náhradu trov odvolacieho konania v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, preto

mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).